

VIKTOR GJIKOLAJ

**SHIRA DHE
YLBERE₃**

Poezi

QËNDRESA E FAJIT

Dhe zjarri ra në kullën me myshk
Gjuhët e flakës u grindën në erë
U dogjën stolitë në sëndyq
Dhe krejt reliket me vlerë.

Në pìrgun e lartë me hi
Ku gjithçka u kall me rrëmbim
Kishte shpëtuar për çudi
Fleta ku shkruhej, faji im.

Maj 1998

SHIRA DHE YLBERE

. . . . paradite
Shiu ra pa pra
Konopin s'di sa herë ma lidhi në fyt
Lumi më mbet
Pa va...
Varkë askund,
Askund...

... pasdite
Mbi shkulma
Ylberi nguli njërin skaj.
Pastaj
Harkoi mbi shkrepë,
Pyje,
Mbi fate lidhur nyje
E tek Shpella e Fatmirave
U
Thye...
(Bujtina ishte bosh,
Fatmirat nguteshin për t'u kthye.)

Nesër
Paradite do të bie shi
S
h
i.
S
h
i
.
E unë pres ylberin të shfaqet
Përsëri.

FATI IM

Të kërkova në diell.
Ti ,nën do rreze të rreme
Dridheshe, si gjethja e shullanit në erë.

Desha të sajoj për ty një ombrellë
(Pa pyetur për çmimin e saj.)
Por shiu të kalbte gjer thellë
Dhe kolliteshe pa shpresë
E qaje pa faj.

Trimërova.
Kërkova erë tropiku.
Përtonte.
Harrohej në shkëmbenjtë
E ngrirë të pritjes.
Mëkatet përgjumur vareshin
Nëpër degë dafinash...

Në udhëkryqe provinciale u lage
Dhe u tere në ikje- kthim
Një poçe dheu e pjekur në shi
Ti,
Fati im.

DURIMI

E vonova natën time
Dhe durova në terr
E sulmova me shkëlqime

... E lindi një mëngjes!

ÇUDI ME TY

Në lendenë e bardhë të gjirit tënd
Shkrumohen sytha zambakësh
Të sapoçelur.
Çudibërëse kjo stinë me shi...

Në sytë e tu-ullishtë e ndezur
Paqja u fik si pisha
Në erë.
Çudibërës pëllumbat e buzëqeshjes sime...

Në dy buzë që digjen shpuzë
Avujt e mjegullt të instiktit
Ngrijnë.
Çudibërëse fjalët e mia të ngrohta...

Hapi yt trokon drejt territ
E gjurmët thërrmojnë yje
Plot vezullime,
Çudibërëse nata ime...

Çudi me ty!

FRASHËLIES

Ëmbël-o, ç'më ëmbëlsove, frashëlie!
Më lëndove, më bukurove, hënëz Dangëllie.

Flakë më ndezje kur ti qeshje butësisht
Oh! Si digjeshim nëpër dehje paqësisht.

Nëpër gjethe, nëpër bar, aft' i mbrëmjes fëshfërinte
Zgjaste dorën hënë e artë dhe na krihte...

Bukuronim bukurisht, buzëngjitur
Qielli qeshte ëmbëlsisht, yjëstërpikur.

Si u ndamë e më s'u pamë, frashëlie?!...
Ç'më rri ndezur mall' i parë, prush djalërie!..

SHPIRTI I BARIUT

Nëse nata të zë pa dalë
Nga pishnaja
Në pllajën e Valmorit
Dhe yje nuk ka, as rreze hëne...
Punë e madhe!
Vazhdoni udhën
Pa efshe e frikë,
Veç mbani nga varri i bariut

Shpirti i lalë Avdiut
Iu bën dritë.

KROI I BARDHË

Kjo bjeshkë nuk do të ishte kaq e hirshme,
E freskët s'do të ishte sakaq.
Obeliskët e pishave ngulur mbi shkëmbinj
Nuk do të ishin kaq madhështor.
Dhia e ëgër do të ishte më e egër,
Kjo tufë zogjsh s'do të këndonte kaq ëmbël,
S'do të ishin kaq të bukur sytë e tu të zi
Pa këto valë të Kroit të Bardhë
Që sjellin shëndet e bardhësi.

Bjeshkë më bjeshkë kaloni,
S'do të gjeni të ngjashëm,
KROI i viseve të mia
... i fillikatshëm.

TE SUKA E GJOLLËVE

U laga në lashtën e mëngjesit
Më kish marrë malli të dal te Suka e Gjollëve
Të shoh si zbardhon Shkalla e Mullit
Me qerpikë të lagur pabesisht prej lotëve.

Të ndiej si tringëllojnë këmborë e zile
Shtegut që të çon nga Gurra Gjibardhë
Të shoh si bredhin kecat kodrave jeshile,
Ç'mall për fëmijërinë më paska marrë!

Atëbotë më pëlqen të bëhem bari
Ta ndjell gjënë e gjallë si im ungj
E të shkulet tufa me shpejti
Nga kullota e ambël buzë Gurit Burgj.

E ashtu tek vërrasin e zbresin me potere
Në mes të më fusin, të më sillen rrotull
Veç s'do të më rrëzojë më dhia brikacelle
Si dyzet vjet më parë, kur isha i vogël.

E nënë-shkreta prej stanit në Arë të Rubës
Drejt meje rendi turraqit
Në pjesën e prapme më ra me bisht të furkës:
Shejtan! Ruaju nga dhitë!

E ndjera nënë prehet në një varr
Nën pisha të blerta. Shpirti iu bëftë dritë!
Tek këto gjollë kam marrë dikur një varrë
Por... Zylo, s'më thirrën ndonjë ditë!

U laga me lashtën e mëngjesit
Në këtë prill të vonë, i thinjur pak
Rasa s'e solli të bëhesha bari,
As koha të më thërrasë: plak.

2002

KLITHMA E HESHTJES SË BARDHË

Dita

Shurdhe, zeshkane, mburracake

Pa skaj

Diellin e mban fshehur

Pas akullit të saj.

Bërryli

I drunjte në brinjët e mia

Shtyn e shfryn.

Përbindësh

Muzgu i trishtë më rri mbi krye.

Përreth meje:

Pellgje sa për të më zhytur.

Lëkurë iriqi më shtrojnë për të fjetur

Fjalë.

Sa për të më sharë...

Ditë e shurdhër:

Hapi veshët

Të dëgjosh

Klithmën e heshtjes sime

Të bardhë.

PROTOZOT

Bash në prill.
Qyqet: ku-ku... ku-ku...
Kori i papagajve: ho-ho-ho!

Protozot, ç'pamë,
Ç'kemi dëgjuar!
Dhe sa trimëri na duhet
Për të duruar!?

Protozot!

NUK ISHTE VJESHTË

Kish nisur një çerdhe
Në gjoksin tim
Dallëndyshja që iku e më la
Cork të vetëm.
I kallur në heshtjen plot trishtim
S'di për të satën herë
Më shkelën pranverën.

N'këtë stinë zambakësh
Erë shkretëtire nga erdhe kështu,
Nga erdhe?!
Zambakun e lë pa fletë
Dhe gjoksin tim pa çerdhe.

Nuk ishte vjeshtë...

1986

PESHA

E pyetën kampionin :
Në cilën garë,
Në cilin vit
Peshën më të rëndë
Keni ngritur?

I shtangur
Shtangisti tha duke qarë:
Më 1 9 9 9-tën,
Kur ngrita nga dheu
Një foshnje të vrrarë...

Ishte
Gjakovar.

Gjakovë, 6 maj 2000

THOSHTE IM ATË

Më thoshte im atë,
Asohere burrë i vjetër,
Kur të dalësh nga shkolla
Mos mbaj nga pazari,

Eja udhës tjetër.

Përse, o atë, përse?
Djal i urtë jam e s'di të bëj sherre,
Po rritem pa vese.

Udhës tjetër, bir!
I pashëm je ,e zell ke për dije,
Pazari ka njerëz çdofarësh.
Asgjë të mos bësh,
Të ngjesin ndonjë bisht.

Por, unë mbajta ndonjëherë
Udhës së pazarit
Gabimisht.

TË JETOSH SA PËR TË VDEKUR

Dyfish

Jam dërrmish për t'u ngjitur në m

Mos mbaj nga pazari,

ajë të një suke.

Jam ngjitur e i vikas botës që e dua

Ndryshe.

Medet!

Veç dy-tre suka

Kapton zëri im i mekur.

Patjetër më duhet të dal mbi një kodër

Ose të jetoj, sa për të vdekur...

NUK ËSHTË E THËNË

Nuk është e thënë se ti je pishtar
Vetëm se gris kohën nën hijen e një pishe,
Nuk është e thënë...
Me atë gjuhëz flake që mban në dorë
Një çerdhe zogu ke djegur
(Kushton më shumë se një pishnajë)
E ç'mund të bësh tjetër,
Kur krojet e dhimbjes rrjedhin rrëkajë
Udhëkryqit në terr?

LUMI MALL

Tre prille vonuan të vinin
Vonoj bari të mbijë e lulja t'hapë fletën
Liqenet ngurruan të shkrinin.
Tre prille në Lurë nuk erdhën...

Legjenda thotë: lurasit ikën n'vrrri
Me kokën gjysëmkthyer nga trojet.
Bornaja, bjeshknaja u nxi
Dhe lot pikuan krojet.

E loti ndër lugje rrodhi rrëkajë
Prilli vendosi në mal të dalë.
Bjeshka nga pritja shtrydhi gjoksin. Pastaj
Nga gjinjtë i rrodhi një lum' me mall

Lurasit u kthyen me prillin bashkë
E tek carani rindezën zjarrë.
Pastaj tek lumi fytyrën e panë
E që atëhere, lumit i thërrasin: Mall.

PËR KUAJT

Ndër luftrat e rrepta në Trojë e Spartë
Në fushë të Torviollit a në Valkal
Nuk dihet as sot sa kalorës u vranë
Veç një gjë dihet: luftonin mbi kalë.

Në vend të kalorësit në fushëluftë
Ndodhte shpesh që kafshës fisnike
T'i ngulej heshta në mishin e butë
Para atij që sipër i rrinte...

Në brraka gjaku nuk ngordhte, por vdiste
Në pikun e zulmës, nën harqet e zjarrtë
S'mendonte kush, një grusht dhe t'i hidhte
Ndërsa i zoti merrte urdhërin e lartë...

Kur njerëzia shpiku armën e zjarrit
Dhe armët e helmit i shpiku,
U dasht prapsepapë shërbesa e kalit
(Të ngratit kalë s'iu nda rreziku)

Kalorës që krekoseni mbi kuaj shaluar
Se u varen këmbët, s'qaj dertin tuaj
Çuditë me kuajt, si munden me duruar
Pa iu shemb përdhe. Çuditë dhe vuajt...

...KA 100 VJET

Shtatë gurra të ngrohta gjaku
Rrodhën mbi akull.
E Shpella e Akullit nuk u shkri
As gjaku nuk u ngri...
...Ka 100 vjet

Shtatë mangore gjakëlyer t'shkyme me thikë
Mbi shtatë shkëmbinj të bardhë dridhen...
E era veriore s'ka mund me i tha
As kroi i bornajës s'i ka la...
...Ka 100 vjet.

Shtatë këngë majekrahu
Si shtatë këmbana që thërrasin lirinë
E Shpella e Akullit jashtë shpalos lavdinë
Si flamuri i madh për shqiptarinë...
...Ka 100 vjet.

Shtatë e shtatëmijë gurra të ngrohta gjaku
Rrjedhin e djegin mbi akull.
E akulli i Ballkanit nuk shkri
As gjaku nuk mundet me ngri...
Ka 100 vjet.

DHURATA

Ka qënë fati im i lig
Që ndër ditë kam shtruar tërkuzën vetë,
E kam mbajtur barrën e të tjerëve
Si çirak i shkretë.

Ka qënë dhuratë e Zotit
Që qetësisht të sulmoj me heshtjen
Gënjeshtrat t'i lë të grinden fort
E t'përgënjeshtrojnë vetveten ...

NJËHERË...

Një herë më mori jeta përdore
Përballë më dolën shtigje të zëna,
Dielli nuk më ngrohte,
Më përvëlonte
Hëna.

REKUIEM

Më dritëronin sytë kah binin ylbere
Ecja në një shteg dimri me një këngë pranvere.

Unë isha i njomë dhe ti krejt e re
Shekulli i njëzetë- viti shtatëdhjetë e tre.

Seç po vjen nga Lindja, fryn një erë e ftohtë
Mbi qerpikë më ngriu, lotin tim të ngrohtë.

Fillimin e këngës, oh! Ç'ma thanë në buzë
Si ta ktheja brengën në një aktakuzë!?...

Errëtonin sytë ,s'shijja më ylbere
Se më prenë gjarpërinjtë shtegun e një ëndrre

Unë isha i njomë dhe ti krejt e re
Shekulli i njëzetë - viti shtatëdhjetë e tre.

SFIDË PIJETARI

Rreshtuar gotat në banak
Si ushtarë të bindur, besnikë të vjetër
I kam thyer me dufin zemërak
Si pijetar i krisur, i etur...

Më poçin e verës "Kallmeti "
E koranin e skuqur, a të pjekur,
Me miq bujarë e trille poeti
Agu, rreth tavernës na ka gjetur

Sypërskuqur, qepallërënduar
Nga mospërplasja tek bëj kujdes
Më duket se atëbot më kanë rrethuar
Rusi Esenin e Bërnsi skocez

Tutje më shfaqet mbreti i Tules
Ma tund putirin babaxhan
- S'ta kam zili atë kupë ari,
Unë rakinë e pi dhe me filxhan .

Ty mikja të fali një shenjë t'magjishëm
Mua gruaja më solli n'jetë tre fëmijë,
Trashigimtarët e mi të ligjshëm,
Pa asnjë trashigimi.

DHE PRAP M'U SHFAQ NJË FYTYRË E VERDHË...

Kur dimri të kishte lodhur
E trupi të kishte mardhur
Si i thonë fjalës së moçme
Kishe rënë nën udhë,
Të pashë me sytë e dhëmsuruar
Me guximin e luftëtarit
Dorën ta dhashë
I rashë fort lakut të litarit
E të thashë:
    - Merr frymë i lirë,
Ndiq hapin e shtegtarit,
    - Zoti ta bëftë mirë!
Ata që më panë më thanë:
    Bëre vërtet shumë
T'i japësh dorën atij që gremiset
Nuk është njëllor si t'i futish bërrylin
E t'a plandosësh në lumë...
... dhe prap m'u shfaq një fytyrë e verdhë
Nga fundi i theqafjes m'u shfaq sërish
Me trupin dërmish e krejt i mjerë
Ai që dorën i dhashë ish.
Mallkova vetveten:
- Ta lightë Zoti orën
Kotsëkoti , pse bën mundim
Nuk është mirë t'i japësh dorën
Atij që veç te poshtën din...

PELENA E BARDHË...

Kur ai erdhi në këtë botë,
Herën e parë
Mbi supe i hodhën
Një pelenë të bardhë`
Dhe thanë:Pastë fat të mbarë!

Gjatë foshnjërisë nuk e kurseu kurrë
T'a njolloste me spirë e t'a kalbte me shurrë
Në fëmijëri t'a njomte me qurra
Në rini t'a mbante si nënkresë...

Kur u ngjit tek fjala "burrë"
Pelenën e bardhë e ktheu në flamur...

SOT

Gjithë ditën kam pi
Vetmuar pranë një gote,
Të mbushur me vetmi,
Nga mungesa jote.

VAJZËS ME EMRIN E NJË LULEJE

Ai maji çeli shumë lule,
Por botës s'i hynin në sy
Pranvera me pekule
Të priste ty
Për të shpallur
Kryelule.

SONTE

Sonte
Nuk e dua qiellin ngjyrë jargavani
Siç e duan të gjithë poetët,
Prushin e trëndafilite, ndezur tek mollëzat e tua ,
S'e dua,
Më pëlqen vetëm tek fletët,
S' më hyjnë në punë vegimet e Dante Aligierit.
Ç'më duhet ç'i rrëfeu Beatrices këtu e shtatë shekuj
S'më joshin lirikat e Serembe arbëreshit
Për strigaren e bukur - meteor i djegur.
Valët e lumit luajnë një romancë
E s'më qetojnë,
S'më qeton poetika ku rrjedh një krua
Desha në këtë qytet një vajzë
Sonte,
Të besonte që e dua.

ASGJË, APO... TMERR

Në zagushinë e gushtit
buroi një krua.
Gurët e zallit, për një lot uji të përvëluar
parandjejnë shirat.
Kroi që sa buroi,
Kur të tjerët zënë
e shterrin,
mbi supet e maleve grishi
Ylberin.
Vjeshta
mbi afishet e blerta
derdhi akuarelin.
Bubullimat
sollën shirat,
U mbushën krojet
dallgëzuan prrojet, liqenet blu...
Asgjë gjer këtu.

...

Kroi që nisi të burojë në fundverë
Në pikun e shirave u shterr
Asgjë, apo tmerr

BRISHTËSI

Në burgun ku i ati vuajti dhjetë vjet
I dënuar për dy fjalë goje
I biri i ish drejtorit është drejtor
I biri i ish të burgosurit, roje.

MINATORËVE TË KURBNESHIT

Mineral nxorrët, një jetë
Florinj, ishit ju vetë.

TË RËNËVE ANTIKOMUNISTË

Rininë e falët për një botë tjetër
Kurora e lirisë ka lule më tepër.

GRYKA E SELITËS

Gryka e Selitës
Brigjet xhevahire,
Edhe djep i blertë,
Edhe grykë martine

Mespërmes Uraka
Lumi syqiellor
I derdh valt' e flakta
Si lot vajzëror

Ndër guva, ndër shpella
Rrëmbyer, potershëm
Gjarpëron Shutrrea,
Lumi i nëndheshëm

Duke murmuruar
Dy lumenj në shtat,
Grykë e mrekulluar,
Paske qenë me fat!

Shpatet përkarshi
Me tri bjeshkë mbi supe
Ku dësh lulja e bardhë
Kryezonja lule

Gurra nën lajthi
Ëmbël shushurijnë
Thua se Vivaldin
Luajnë në çdo stinë.

Gryka e Selitës
Akull e blerim
Kënga edhe brenga
E djepvarri im.

NË SHËNGJIN

Tim biri

E mësove notin në lumenj që rrjedhin nga bornaja
Në shtratin e gurtë e në shkullmat e ftohtë,
Në pellgjet e thella e në hepet e mëdhaja
Rrëshqisje nëpër ujra, vrulltas si një troftë.

Bukur noton ndër valët e detit
Në liqenin e Ohrit a të Shkodrës,
Por në detin e nëndheshëm të qytetit
Je notari më i dobët i botës.

E, nëse jeta pa mëshirë prej teje kërkon
Notin nëntokësor ta mësosh, sidoqoftë
Në ujanën e turbullt ku rrjedha mungon
Harro se je delfin, harro se mund të jesh troftë...

Im bir noton bukur në Shëngjin.

KOMIT

Do dal komit, në mal do dal
Pa gjerdan e bomba në brez
Të shtrihem mbi bar e kokën të mbështes
Mbi një gurgac e t'mos bëhem i gjallë

Kur nata të end mantelin e zi
Do të futem në shpellë i vetëm
Të piqem me kafshën më të egër
Teksa të ndez një qiri...

-Pa qasu, t'i them një ujku të etur
Të rrëfhem me mirësi
Ata që m'rrethojnë, s'janë më pak të egër ...

Por ti do m'kuptosh, unë e di,
Do bëhesh më i butë se do njerëz
Grabitqarë, që ta kalojnë edhe ty.

SHTËPIA E LASGUSHIT

U zgjua lagjja e varfër
Në kërthizë të kryeqytetit
Nuk u beson syve në këtë mëngjes të hirtë
I mungon pjesa e saj e florinjte
Shtëpia e poetit...

Tek ajo shtëpi përtrollëse
Kishte hyrë Gëtja e Pushkini,
Robert Bërnsi, Eminesku...
Hynin duke ligjëruar me gjuhën e nënës së tyre
Dilnin duke kënduar me fjalët e poetit...

Ajo nuk është më,
As varri i qenushit të tij.
Një valë liqeni dremit në sytë e mij
Ani se brenda meje, kahmot
Lasgushi ka ngritur një shtëpi
Bekoje, o Zot!

Prill 2004

ËSHTË NJË MOLLË NË KURBNESH...

Është një mollë në Kurbnesh
Me një rën anë prej motesh të tharë
(Bash ajo anë, ku fruta shpesh
Me ty kemi marrë).

Në asnjë degëz lule më nuk çel
Molla e moçme anës udhës,
Por aroma e frutave edhe sot më dësh
E tjetër ritëm i jep zemrës...

Është një mollë në Kurbnesh...

ME ZËRIN TËND

Në djalëri më thoshte një zog
Me zërin tënd seç më thosh:
-Pa ty lumenjtë, qytetet , vetë kjo botë
Nuk janë gjë tjetër, veçse një bosh...

Një shkrepimë e bardhë na ra në mes
Dhe na dogj...
Pa mua bota, nuk ish më “një bosh”...

Në djalëri më thoshte një zog
Me zërin tënd...

MË “GRISH” NJË SHPELLË

Ma gjej një gëzof të trashë
Sa pëllëmba e një burri,
Ma gjej pash qumështin e nanës
O vëlla, o mik!
Po më dridhet mjekrra në këtë mesditë me diell.
Ky fundkorrik po çartet prej ngricave...

Një gëzof të trashë, bre njeri !
Përdhunshëm po “më grish” një shpellë
E thellë , e thellë,e thellë...
Ku akulli nuk shkrin asnjëherë
Ku hyn i bardhë e del i verdhë
Ku hyn i gjallë e s’del as i vdekur...

Një gëzof të trashë!
Mbi një fije të hollë,të hollë
Dita po var shpresën time të lodhur.
Heu, ku-ku!...

RËNIA E MINATORIT

Ora ishte dhjetë.
Horizonti dyzet, galeria pesë
Ai ra.
Nuk ndërroi jetë
Ashtu thjeshtë.

***

Poshtë gurëve duroi si guri
Duroi derisa duart e shokëve rrufeshëm
Shtatin e përgjakur e ngritën peshë
E krejt sy e veshë
Shihnin si skuqte currili i gjakut
Ndjenin sypërlotur rrahjet e fundit të zemrës...

Nuk rënkoi.
Nuk mundej më.
Pastaj nën shiun e gjakut shokët e besuan
Kishte rënë...

***

Nëntokasit mbi supe e nxorën mbi tokë
Të nesërmen në tokë e kallën përsëri

Ai ra.
Nuk ndërroi jetë ashtu thjeshtë.
Gazetat nuk thanë asnjë fjalë.

“Heronjtë” ishin gjallë...

TË RËNËT PAS BETEJËS...

Fituan betejën, me minierën
Humbën betejën, me vdekjen...

DHORË, MOJ DHORKË E VOGËL

Të mbaja pranë, si mbahet një motër
Të prushonin mollëzat, Dhorë, moj Dhorkë e vogël

T'flisja për shkrimtarë, flijsa për poetë
Në dy sy bojë qielli, t'hajnoi një sekret...

Përmbi kurba valësh lozte një pulëbardhë
Ti edhe ajo, si perlat mbi valë...

Deti leshterikët sillte mbi tallaz
Trok' i hapit tënd, bregut më ndjek pas.

Ç'i hip atij kali ngarkuar me ëndrra
Mos i thuaj ushtarit, atë që t' thotë zemra!

Zbres nga Mirdita, nga bjeshkët vij unë
Kur shkrep syri i çikës, ndizet një furtunë

Eci përgjatë bregut, deti ka tallaz
Ç'ke ,moj Dhorkë e bukur, përse më ndjek pas?!..

T'a lexoj sekretin në dy sy bojë qielli
Më don një vajzë fshati moj, porsi dritë dielli...

Të mbajta pranë, të desha si motër
Ç'e lëndove zemrën, Dhorë, moj Dhorkë e vogël!...

BIRI I HORRIT

Në zyrë m'erdh si shpèz' e trembur
Biri i horrit,
Ballërrudhur,ftyrvrejtur
S'flet prej zorit...

I shkolluar, i lavdëruar
Fisnik djalë
Pa fillon me ligjëruar
Dalëngadalë:

-Ju e dini,vij nga larg
Nga kryeqyteti...
Dhe e di si t'u nxi jeta
Prej tim eti.

Po im atë...i dha fund jetës
Qysh në gjallje,
Burrëroi n'emër të vërtetës,
Kërkoi falje...

Dhe kujtova , harrova e mendova
Qetësisht.
I dhashë dorën,ja shtrëngova
Burrërisht.

Mora penën,hodha firmën
Përmbi letër
Biri i horrit, s'ishte horr,
Ishte tjetër...

PO VJEN

-Kujtimit të mikut tim, Kolin Gjoka -

U pik një yll nga qielli blu
U ngjit një engjëll në qiejt e nalta
Shkëlqejnë do gjurmë në udhën e nisur
Të rrokopujshme siç e la nata...

E vogël fort vatra prindërore
Supet e shokëve janë krejt të brishtë
Të mbajnë malin e dhimbjes njerëzore
Në këto çaste të trishtë...

...

Ai po vjen,po vjen, po vjen
A nuk e shihni xhevahirin?!..
Dheu i tokës që aq fort e deshi
S'e tret floririn...

E PASHË NËNËN NË ËNDËRR...

E pashë nënën në ëndërr
Veshur me petkun mortar
Dhembja më therte në zemër
Thikë në kraharor...

Trishtuar u zgjova në mesnatë
Përtokë nënkresën e flaka
Drejt nënës , jermuar vrapova
S'kisha flatra
Të ngjitesha ku rron ajo,
Në qiejt e larta...

I BUKUR!

Me danga në kyçet e duarve
Ku tringëlluan zingjirët e tiranit,
Me rrudha të thella nga dhimbja e thellë
Me fytyrën –limon i prerë
Me gjurmët e shkopinjve në shtat
I kërrusur,
Por, kurrë i përkulur
I bukur!

DRITË FERRI...

Ditënata i fiku fenerët,
Dhe ja:na rrasën në odën e errët
Ku gishtat në sy ia kallim njani-tjetrit
Mos! Mos thuaj këtu s'ka dritë!
Është drita e ferrit...

PËRRALLA TË VËRTETA PËR TIM BIR

Bir, sipas teje , të rrëfeva do përralla
Që s'kanë të bajnë me Ali Babën
Vëllezërit Grim do i çmonin “të rralla”
E s'do t'i gjenin, po t'pysnin tërë botën.

Ali Baba i njëmijë e një netëve,
Anderseni e të tjerë,e të tjerë
Kanë përrallisur për bëmat e kafshëve e njerëzve,
Por , të verteta si këto, nuk kan tjerë...

E, s' është fjala për të fajësuar
Pararendësit tanë mendjendritur
Veç, në rininë time po t' kishin jetuar
Përralla si këto, s'do mund të kishin stisur...

N'atë stinë të çartun, të alltë
Shekull me dy luftra botërore
Nuk solli me pak viktima,marrëzi e plagë
Lufta e tretë, lufta klasore.

Ti qesh me mua e mos beso,
Quaje përrallë, të vërtetën time të hidhur
Veç një gjë mbaj ment, mos harro
Çdo kohë ka përrallat e veta,

Të jesh i bindur!

***

Ti që poezinë ke për zemër
Si nuk zure mik një poet,
Në këtë botë tek cila femër,
fjala poet, s'lëshoi tërmet?!...

Bijë e malit, lule fushe
Sa herë ma grishe muzën,
Yje mblodha nëpër muzgje
E ndriçova udhën.

Kaq e largët paska qenë
Kjo udhë drejt teje. Medet!
Kur t'vij tek ti, gjethet do kenë rënë
E , s'do ndjehem mashkull as poet...

EPISOD NË 20-VJETORIN E RËNIES SË MURIT TË BERLINIT

Në buzë i digjet një flakëz e kuqe
Një tufëz zambakësh zbardhon kur qesh
Më ngjan se përpara kam një ruse
Si ato që Pushkini gjuante shpesh...

Vazhëz e njomë me sy të kaltër
Që flokët i kullojnë dritë hëne
Sy për sy me rusen e largët
E sertë, e prerë si një gjermane...

Atëbotë u them me ton hokatarë:
Ju ngjani si Lindja ballë Perendimit
Po unë, e mira t'ju marrë,
Mes jush, a s'jam si Mur' i Berlinit?

Vështrimet mos i ktheni në heshta,
As fjalët në granata,
Mos nisni drejt meje sulmet e befta
Si në kohët e acarta!

Ato qeshin me njëra tjetrën
E më përgjigjen pernjëherësh:
-Ti mur ke qenë, por dy sy të shembën,
Shumë përpara njëzet vjetësh...

PËRMBATJA

QËNDRESA E FAJIT	4
SHIRA DHE YLBERE	5
FATI IM	6
DURIMI	7
ÇUDI ME TY	8
FRASHËLIES	9
SHPIRTI I BARIUT	10
KROI I BARDHË	11
TE SUKA E GJOLLËVE	12
KLITHMA E HESHTJES SË BARDHË	14
PROTOZOT	15
NUK ISHTE VJESHTË	16
PESHA	17
THOSHTE IM ATË	18
TË JETOSH SA PËR TË VDEKUR	19
NUK ËSHTË E THËNË	20
LUMI MALL	21
PËR KUAJT	22
...KA 100 VJET	23
DHURATA	24
NJËHERË...	25
REKUIEM	26
SFIDË PIJETARI	27
DHE PRAP M'U SHFAQ NJË FYTYRË E VERDHË...	28
PELENA E BARDHË...	29
SOT	29
VAJZËS ME EMRIN E NJË LULEJE	30
SONTE	30
ASGJË, APO... TMERR	31
BRISHTËSI	32
MINATORËVE TË KURBNESHIT	32
TË RËNËVE ANTIKOMUNISTË	32
GRYKA E SELITËS	33
NË SHËNGJIN	35
KOMIT	36
SHTËPIA E LASGUSHIT	37

<i>ME ZËRIN TËND</i>	38
<i>MË "GRISH" NJË SHPELLË</i>	39
<i>RËNIA E MINATORIT</i>	40
<i>TË RËNËT PAS BETEJËS...</i>	41
<i>DHORË, MOJ DHORKË E VOGËL</i>	42
<i>BIRI I HORRIT</i>	43
<i>PO VJEN</i>	44
<i>E PASHË NËNËN NË ËNDËRR...</i>	45
<i>I BUKUR!</i>	46
<i>DRITË FERRI...</i>	46
<i>PËRRALLA TË VËRTETA PËR TIM BIR</i>	47
<i>***</i>	48
<i>EPISOD NË 20-VJETORIN E RËNIES</i>	49

